

Odmah po završetku bagrema javlja se dvostruki problem - kako uposliti veliki broj pčela da ne bi došlo do pojave rojevog nagona, a sa druge strane, kako se pripremiti za suncokretovu pašu.

U oba slučaja rešenje problema je da se uvede druga matica u tako jako društvo, koristeći, na primer, Peletov sistem.

Ne ulazeći u to da li je racionalno da se tolika masa pčela drži u jednoj košnici i da se troši hrana (med) ili da li će se posle bagremove paše pojaviti rojevi nagon, jasno je - sa jednom maticom biće mnogo manje legla nego, ako se uvede druga matica.

Uvodjenjem druge matice u jakom društvu, sav višak pčela preko 20.000, koliko opslužuje jednu maticu, angažuje se na razvoj društva sa novouvedenom maticom. Sada dve matice polažu jaja, odmah je to novi posao za još 20.000 pčela, koje su, do tada, bile nezaposlene. I ne samo to - za narednu pašu dve matice će proizvesti armiju sabiračica i primateljica nektara.

Kako se to radi?

Posle glavne paše, sa dva pčelinja društva, na primer, A i B, potpuno iste jačine (sa oko 40.000 pčela) može se postupiti na sledeća dva načina:

1. Društvu A dodati medište u koje će se prevešeti zatvoreno leglo iz plodišta. Matici će se dodati izvučeno saće i po koja satna osnova. Na taj način će se matici stvoriti uslovi za intenzivno polaganje jaja.

2. U društvu B ostaviće se matica u nastavku na podnjači, sa jednim ramom otvorenog legla,

a ostalo je izvučeno saće, po koja satna osnova, med i polen. Iznad plodišta je matična rešetka, zatim nastavak sa saćem iz jojeg je izvrcan med i konačno treći nastavak sa svim ostalim zatvorenim i otvorenim leglom. U taj treći nastavak sa leglo, doda se mlada matica ili zreli matičnjak. Na trećem nastavku se otvori leto.

Na ovaj način društvo nije cepano. Sve pčele su u košnici, dve matice rade, nezavisno jedna od druge. Sprečen je nagon za rojenjem, a u košnici se dobilo još jače društvo, sa mnogo legla i mnogo pčela za narednu pašu, sa duplo više pčela nego u društvu A.

Pred suncokretovu pašu, negde oko 5. jula, u društvu A je jedva oko 50.000 pčela, uz stalnu kontrolu društva i uz stalno preduzimanje mera da se spreči rojevi nagon.

U društvu B su dve matice, jedna stara i jedna mlada, sa oko 65.000 pčela. Tada, pred samu suncokretovu pašu, odstrani se stara matica u nukleus, koji se odnese na oko 5 kilometara od pčelinjaka. Mlada matica se spušta na podnjaču. Na ovaj način, uvodjenjem druge matice, dobilo se jako društvo za pašu, zamenjena je stara matica sa mladom i dobijen je roj sa starom maticom. Do septembra, taj roj će dati dosta legla pčela i meda za pojačavanje osnovnih društava. Nije bilo nikakvih problema sa rojenjem.

Dakle, polazeći od činjenice da je za opsluživanje jedne produktivne matice, dovoljno oko 20.000 pčela, svako pčelinje društvo koje vidno premaši ovu snagu treba iskoristiti za punije angažovanje onih pčela koje neposredno ne opslužuju maticu - za formiranje pomoćnog društva, bilo u istoj ili pomoćnoj košnici. Višak preko 20.000 pčela, u periodu kada nema intenzivne paše, samo doprinosi većoj potrošnji hrane i stalna je opsnost za pojavu rojnog nagona.

Blagovremeno uvedena druga matica vrlo je korisna mera, jer ne samo da sprečava pojavu rojevog nagona, već i ubrzava razvoj proizvodnog društva do intenzivne paše. Time se obezbedjuje maksimalni prinos na paši, planska zamena matice i formiranje roja, kojim se, prema potrebi, prilikom zazimljavanja, mogu ojačati nedovoljno razvijena i za zimu nepripremljena društva.

Peletov metod razrojavanja koji je prikazan je najjednostavniji i najsigurniji metod protiv rojenja pčela, a da, pri tome, osnovno društvo ne slabi, jer svo leglo ostaje u istoj

košnici.{jcomments on}